

fat den ind. Jeg troer, at vi sidde her, for at varetage vigtige Pligter; jeg troer, at til disse Pligter hører, at vi skulle søge at værne om Lighed for Loven og Yttringsfrihed; men paa Lighed for Loven og Yttringsfrihed indeholder § 94 et Angreb, og dette Angreb ere vi efter min Formening forpligtede til at vise tilbage. Den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at jeg kunde finde de Dphsninger, jeg savuede, nemlig om, hvad der skal forstaaes ved „kongelige Prindsfer“, i Motiverne til det oprindelige Udkast. Forsaavidt der heri, hvad der utvivlsomt er Tilfæltet, skulde indeholdes en Vebreidelse imod mig, fordi jeg ikke vidste det, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Vebreidelse har jeg ikke fortjent. I forrige Sessjon, da vi havde dette Lovudkast for, gjorde jeg mig med meget stor Omhu bekendt med Motiverne til det oprindelige Udkast. Jeg er nu ikke saa heldig at have en saa god Huskommelse, at jeg til enhver Tid kan huske enhver Ting, jeg har læst, og jeg havde saaledes ogsaa glemt, hvorledes det forholder sig med denne Definition i de oprindelige Motiver. Nu vil vel det ærede Medlem svare mig, at saa maatte jeg have læst om igjen, men dertil skal jeg bemærke, at hvis dette skal være en Vebreidelse, vil den ikke kunne rettes imod mig, men den maa da rettes imod Thingets ærede Formand; thi efter den Frist, der har været os givet til at sætte os ind i Sagen, har det været aldeles pphsift umuligt for mig, saaledes at gaae tilbunds i den. Hvis jeg skulde ansee mig for vel forberedt til en Forhandling som denne, vilde jeg finde mig forpligtet til ikke blot at gennemlæse den paagjældende tykke Bog, men ogsaa alle de tidligere Forhandlinger, der have fundet Steb om Loven, navnlig i Landsthinget; men dette har været mig en complet Umulighed efter den Frist, der har været givet. Jeg beklager mig imidlertid ikke herover; men jeg tilbageviser den Vebreidelse, der i saa Henseende er bleven reist imod mig. Altsaa, det er i de oprindelige Motiver, at vi skulle finde Definitionen paa, hvad der skal forstaaes ved kongelige Prindsfer. Jeg skal nu dertil bemærke, at vi maae ubvide Begrebet til at omfatte Mere, end hvad der staaer; thi det omfatter ikke alene dem, der ere nævnte, men

det omfatter ogsaa de Personer, der forundes Prædicat af „Kongelig Prinds“. Men jeg siger: lad os blot see paa, hvad der staaer i denne Bog. Der staaer, at Kongelig Prinds er hver Den, der nedstammer fra Frederik den 3die. Jeg er ikke Genealog; jeg har tvertimod altid været af den Mening, at Genealogien er en af de allertørreste Videnstaber; men jeg beklager ved denne Leilighed, at jeg ikke har genealogiske Kundstaber; jeg skulde ellers oprulle for de Herrer et Billede, der ganske vist vilde virke affrækkende for dem. Hvem nedstammer ikke fra Frederik den 3die? Det gjør jo Alverden, det vil sige, af Prindsfer. Dem alle kan jeg nu ikke opregne, men jeg kan dog nævne Nogle, der nedstamme fra Frederik den 3die. Fra ham nedstamme ikke blot de Glücksborgske Prindsfer; de nedstamme nemlig fra en Datter af Frederik den 5te. Men fra Frederik den 3die nedstamme ogsaa Augustenborgerne. Augustenborgerne nedstamme fra Louise Augusta, der var en Datter af Christian den 7de. Altsaa, naar vi vedtage § 94, saa krænte vi Ligheden for Loven og til Bedste for hvem? Til Bedste for høibaarne Landsforrædere, til Bedste for Augustenborgerne. Er der god Mening deri? Jeg skal altsaa fremdeles paa det Bestemteste tilraade det ærede Thing at stemme Paragraphen ud.

Thurab: Det er navnlig de Yttringer, der ere fremkomne fra den høitærede Justitsminister og fra det ærede Medlem for Holbæl Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der foranledige mig til at tage Ordet. Før jeg gaaer over til at svare paa deres Yttringer, skal jeg dog forudstille en almindelig Bemærkning, som jeg troer, at jeg ikke tilstrækkeligt har udhavet, dengang jeg anbefalede de af mig gjenoptagne Forslag. Naar jeg ved min Motivering udtrykkeligt skjelnede imellem dem, der paadrog sig, hvad jeg kaldte Blodskuld, og dem, der begik Statsforbrydelse, da kunde man maastee rette den Vebreidelse imod mig, at jeg ikke consequent havde gjenneført mit Princip, naar jeg vilde undtage dem, der havde været Skuld i et blodigt Oprør eller en blodig Krig, fra Livsstraffen. Jeg skal hertil svare, at, naar jeg har fremhævet, at Blodskuld for mig var det